

О. Комаp. Томаш слави добуває. Сатира.
Стор. 32. У Коломиї, 1913.

Довга і нудна рація віршем на тему филологічних та правописних змаганнів у нашій пресі. Під досить прозорими найменнями автор виводить на сцену відомиз людей, не жалючи свого вьїдливого нібито жала. Але як жало у д. Комаря досить таки тупеньке, то сатира у його „не витанцювалася“ зовсім і навіть тепер, коли ще полемика не скінчилася, не можна читати цієї брошури, не позіхаючи. А що ж то згодом буде—так за місяць—другий?